

ΕΣΤΙΑ

ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

ΒΤΟΣ ΙΒ'—ΑΡΙΘ. 594

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΕΠΙ Τῆς ΠΕΝΤΗΚΟΝΤΑΕΤΗΡΙΔΙ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ.

Η ΙΑΡΥΞΙΣ ΤΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ.

Η ΕΓΚΑΘΙΔΡΥΞΙΣ ΤΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ.

ΟΙ ΠΡΩΤΟΙ ΚΑΘΗΓΗΤΑΙ ΤΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ.

ΤΟ ΠΑΛΑΙΟΝ ΟΙΚΗΜΑ ΤΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΚΑΙ ΤΑ ΠΡΩΤΑ ΕΝ ΑΥΤῷ ΜΑΘΗΜΑΤΑ.

ΟΙ ΕΡΑΝΟΙ ΠΡΟΣ ΑΝΕΓΕΡΣΙΝ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ.

Η ΚΑΤΑΘΕΣΙΣ ΤΟΥ ΘΕΜΕΛΙΟΥ ΔΙΕΘΓ ΤΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ.

ΟΙ ΧΡΗΜΑΤΙΣΑΝΤΕΣ ΠΡΥΤΑΝΕΙΣ.

ΟΙ ΕΝ Τῷ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙῳ ΧΡΗΜΑΤΙΣΑΝΤΕΣ ΚΑΘΗΓΗΤΑΙ ΑΠΟ ΤΗΣ ΣΥΣΤΑΣΕΩΣ ΑΥΤΟΥ. ΒΟΥΛΕΥΤΑΙ ΤΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ.

ΟΙ ΠΡΩΤΟΙ ΔΙΔΑΚΤΟΡΕΣ ΚΑΙ ΤΕΛΕΙΟΔΙΔΑΚΤΟΙ.

ΦΟΙΤΗΤΑΙ ΤΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΑΠΟ ΤΗΣ ΣΥΣΤΑΣΕΩΣ ΑΥΤΟΥ.

ΔΙΔΑΚΤΟΡΕΣ ΚΑΙ ΤΕΛΕΙΟΔΙΔΑΚΤΟΙ.

ΟΙ ΠΡΟΣ ΣΥΓΓΡΑΦΑΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΙ ΤΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ.

ΟΙ ΕΥΕΡΓΕΤΑΙ ΤΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ.

ΔΩΡΕΑΙ ΠΡΟΣ ΤΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΝ.

Η ΠΕΡΙΟΥΣΙΑ ΤΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ.

ΤΥΠΟΣ ΤΩΝ ΔΙΠΛΩΜΑΤΩΝ.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΣΟΥΤΣΟΣ.

ΟΙ ΠΡΟ ΤΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΑΝΔΡΙΑΝΤΕΣ.

ΑΝΕΚΔΟΤΟΝ ΠΕΡΙ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ.

ΑΙ ΕΟΡΤΑΙ

ΕΠΙ Τῆς ΠΕΝΤΗΚΟΝΤΑΕΤΗΡΙΔΙ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ

Αἰέ ῥται ἐπὶ τῇ συμπληρώσει πεντηκονταετίας ἀπὸ τῆς ἱδρύσεως τοῦ Ἑθνικοῦ Πανεπιστημίου ἄρχονται αὐριοι, Δευτέραν, διαρκέσουσι δ' ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας. Τὸ ὑπὸ τοῦ Πανεπιστημίου ἐκδοθὲν ἐπίσημον τῆς ἐορτῆς πρόγραμμα ἔχει ὡς ἑξῆς:

Α' ΗΜΕΡΑ.

Τῇ 18 Μαΐου πρωτὰ ὥρα 8 1/2 συνέρχονται ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ οἱ κεκλημένοι, οἱ καθηγηταί, οἱ ὑφηγηταί, οἱ διδάκτορες αὐτοῦ καὶ οἱ φοιτηταί, τάσσονται δὲ κατὰ σειρὰν ὡς ἑξῆς:

1ον Ἐπιτροπὴ φοιτητῶν μετὰ τῆς σημαίας τοῦ Πανεπιστημίου.

2ον Ὁ πρύτανης μετὰ τῆς Συγκλήτου καὶ τοῦ γραμματέως.

3ον Οἱ ἀντιπρόσωποι.

4ον Οἱ καθηγηταί, οἱ ὑφηγηταί καὶ οἱ ὑπάλληλοι τοῦ Πανεπιστημίου καὶ τοῦ γραφείου.

5ον Ἐπιτροπὴ φοιτητῶν μετὰ τῆς σημαίας τῆς φάλαγγος.

6ον Οἱ διδάκτορες τοῦ Πανεπιστημίου.

7ον Οἱ φοιτηταί κατὰ σχολάς.

Τῆς σημαίας τοῦ Πανεπιστημίου προπορεύεται μουσική. Ἡ πομπὴ ἀπὸ τοῦ Πανεπιστημίου διευθύνεται κατὰ τετράδας εἰς τὸν μητροπολιτικὸν ναόν, ὅπου θέλει τελεσθῇ δοξολογία καὶ ἐκφωνήσῃ λόγον ὁ καθηγητὴς τῆς Θεολογίας κ. Α. Διομήδης Κυριακοῦ.

Μετὰ τὸ τέλος τῆς δοξολογίας ὁ πρύτανης, ἡ σύγκλητος καὶ οἱ φοιτηταί, προπορευόμενης τῆς πανεπιστημιακῆς σημαίας, ἐπιστρέφουσιν εἰς τὸ Πανεπιστήμιον. Τῇ 4 ὥρᾳ μ.μ. ὁ πρύτανης μετὰ τῆς συγκλήτου, τῶν κ. κ. καθηγητῶν καὶ ὑφηγητῶν δέχεται τὰ συγχαρητήρια τῶν κεκλημένων ἀντιπροσώπων ἐν τῇ παλαιᾷ αἰθούσῃ τῆς νομικῆς σχολῆς.

Β' ΗΜΕΡΑ.

Τῇ 19 Μαΐου, ὥρα 10 π. μ., ἐν τῇ μεγάλῃ αἰθούσῃ τοῦ Πανεπιστημίου θέλει ἐκφωνηθῇ ὑπὸ τοῦ πρυτάνεως ὁ ἐπὶ τῇ πεντηκονταετηρίδῃ πανηγυρικός λόγος.

Τὴν ἑσπέραν θὰ παρασταθῇ ὑπὸ τῶν φοιτητῶν τοῦ Πανεπιστημίου ἐν τῷ θεάτρῳ τῶν Ὀλυμπίων «Οἰδῖους ὁ Τύραννος» τοῦ Σοφοκλέους, ἐνώπιον τῶν προσκεκλημένων, τῶν καθηγητῶν, ὑφηγητῶν καὶ φοιτητῶν τοῦ Πανεπιστημίου.

Γ' ΗΜΕΡΑ.

Τῇ 20 Μαΐου τὴν ἑσπέραν λαμπαδηφορία τῶν φοιτητῶν.

Ἡ πομπὴ τῶν καθηγητῶν καὶ τῶν φοιτητῶν, ἧτις τὴν πρώτην τῶν ἐορτῶν ἡμέραν θὰ μεταβῇ ἐκ τοῦ Πανεπιστημίου εἰς τὸν μητροπολιτικὸν ναόν ὅπως ψαλῇ ἡ δοξολογία θὰ διέλθῃ διὰ τῶν ὁδῶν Κοραῆ καὶ Σταδίου, ἐκεῖθεν δὲ διὰ τῆς πλατείας τοῦ Συντάγματος καὶ τῆς ὁδοῦ Ἑρμοῦ θὰ φθάσῃ εἰς τὸν ναόν. Ἡ δὲ κατὰ τὴν τελευταίαν ἡμέραν τῶν ἐορτῶν τοῦ Πανεπιστημίου γενησομένη λαμπαδηφορία τῶν φοιτητῶν θὰ διέλθῃ διὰ τῶν ὁδῶν Κοραῆ, Σταδίου, Αἰόλου, Ἑρμοῦ καὶ διὰ τῆς πλατείας τοῦ Συντάγματος καὶ τῆς ὁδοῦ Σταδίου θὰ καταλήξῃ εἰς τὰ προπύλαια τοῦ Πανεπιστημίου.

Τὴν μεσημέριαν τῆς Τετάρτης, ἐπὶ ταῖς ἐορταῖς τῆς πεντηκονταετηρίδος τοῦ Πανεπιστημίου, οἱ καθηγηταί καὶ ὑφηγηταί αὐτοῦ θέλουσι παραβῆσι εἰς τοὺς κεκλημένους ἐν ἐνὶ τῶν ξενοδοχείων τῆς πόλεως γεῦμα, εἰς ὃ θέλουσι παρακαθίσι καὶ ὁ πρωθυπουργὸς μετὰ τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας.

Ἡ σημαία τοῦ Πανεπιστημίου, περὶ ἧς ἀνωτέρω ποιεῖται λόγον τὸ πρόγραμμα τῶν ἐορτῶν, εἶνε καλλιτεχνικώτατον σύμβολον, ἐν σχήματι λαθάρου, κατασκευασθὲν ἐν Μονάχῳ καὶ σχεδιαγραφθὲν ὑπὸ τοῦ ἐν τῇ βασιρικῇ πρωτευούσῃ βιοῦντος ἐπιφανοῦς Ἑλλήνου ζωγράφου κ. Γύζη. Φέρει ἐπὶ τῆς μιᾶς ὀφείας χρυσότευκτον Ἀθηνᾶν, διὰ τῆς δεξιᾶς κρατοῦσαν τὸ δόρυ, διὰ τῆς ἀριστερᾶς δὲ ἀνατείνουσαν τὴν ἀσπίδα. Ὑπὲρ τὴν μορφήν τῆς θεᾶς αἱρεται μετέωρος φλὺξ φωτός, περιστέφουσα κλάδον ελαίας, ἐφ' οὗ ἀναπετάννυσσι τὰς πτέρυγας αὐτῆς ἡ γλαῦξ, τὸ σύμβολον τῆς Παλλάδος. Ἐπὶ τῆς ὀπισθεν ὀφείας χρυσοῖς γράμμασιν ὑπάρχει ἡ ἐπιγραφὴ Ἑθνικὸν Πανεπιστήμιον—1837. Ἡ σημαία αὕτη ἐκτεθεῖσα εἰς κοινὴν θέαν ἐν Μονάχῳ ἐθαυμάσθη μεγάλως.

Ἐκτὸς τῶν ἐν τῷ προγράμματι ἀναφερομένων, τῶν ἐορτῶν τοῦ Πανεπιστημίου θέλουσι μετᾶσχει καὶ οἱ μαθηταί τῶν γυμνασίων. Καὶ τὴν πρωίαν μὲν τῆς πρώτης ἡμέρας τῶν ἐορτῶν θέλουσι παραταχθῇ ἑνοποιοὶ ἐξωθεν τοῦ ναοῦ τῆς Μητροπόλεως, ὅπου θὰ ψαλῇ δοξολογία, θὰ μεταβῶσι δ' εἰτα ἐν πομπῇ πρὸς τὸν ναὸν τῆς Παιδείας, ἐπὶ τῆς δεξιᾶς τῆς πόλεως τῶν ἱερολοχιτῶν τοῦ Δραγατσανίου, ἐτέραν δὲ ἡμέραν τῶν ἐορτῶν θέλουσι δώσει τὰς στρατιωτικὰς αὐτῶν ἐξετάσεις ἐν τῷ πεδίῳ τοῦ Ἀρεως, ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας, τῶν ἀκαδημαϊκῶν ἀρχῶν, τῶν καθηγητῶν καὶ τῶν ὑφηγητῶν τοῦ Πανεπιστημίου καὶ τῶν κεκλημένων ἐπὶ ταῖς ἐορταῖς τῆς πεντηκονταετηρίδος.

Πολλοὶ τῶν διδασκῶν τοῦ Πανεπιστημίου, ἐπὶ τῇ ἐορτῇ τῆς πεντηκονταετηρίδος αὐτοῦ, ἐσχέθησαν πῶς ἡδύ-

ναντο καταλλήλοτερον νὰ πανηγυρίσῃ τὴν ἐπίσημον ταύτην ἡμέραν. Καλὸν ἐκρίθη νὰ ζητηθῇ πρὸς τοῦτο ἡ συμμετοχὴ πάντων ἐν γένει τῶν φοιτησάντων εἰς τὸ Πανεπιστήμιον, ὡς καὶ παντὸς φιλομούσου Ἑλλήνος, ἵνα ἀπὸ κοινοῦ ἐράνου σχηματισθῇ κεφάλαιόν τι, μέλλον νὰ χρησιμεύσῃ εἰς ἱδρύσιν διαγωνισμάτων ἐπιστημονικῶν, ἀναμνησκόντων τὴν ἑορτὴν τῆς πεντηκονταετηρίδος καὶ προσωρισμένων νὰ ἀναπτύξωσι ζωηροτέραν τινὰ ἐπιστημονικὴν καὶ πνευματικὴν κίνησιν. Συνήλθον λοιπὸν ἐκ τῶν μὴ διδασκόντων καὶ διδασκόντων ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ διδασκόντων ἀντιπροσώπων ἐκάστης τῶν τεσσάρων σχολῶν, καὶ ἀπηύθυναν ἑκκλησίαν πρὸς τοὺς ἀπανταχοῦ τροφούς τοῦ Ἑθνικοῦ Πανεπιστημίου καὶ πάντα φιλόμους ὁμοεθνεῖς, ἵνα ἕκαστος συνεισπείρῃ τὸν ὀβολὸν τοῦ χάριν τοῦ μνησθέντος σκοποῦ. Ἡ ἐπιτροπὴ, ἥτις ἀνέλαβε τὸ ἔργον τοῦτο, ἀποτελεῖται ἐκ τοῦ Σ. ἀρχιεπισκόπου Χαλκίδος κ. Χριστοφόρου Σταματίδου ὡς προέδρου καὶ τῶν κ.κ. Κιάπες δικηγόρου, Γ. Ἀντωνοπούλου νομικοῦ συμβούλου, Κ. Γραμματικοπούλου γυμνασιάρχου, Ἀθ. Παπαγεωργίου πρώην γυμνασιάρχου, διευθυντοῦ ἰδιοκτητοῦ λυκείου, Γ. Βάρα καὶ Σμ. Ἀποστολίδου ἱατρῶν, ὡς μελῶν, τοῦ κ. Φιλ. Παρασκευαΐδου διδάκτορος τῆς νομικῆς καὶ διευθυντοῦ τοῦ ἀπ' Ἀθηνῶν εἰς Πειραιᾶ σιδηροδρόμου ὡς ταμίου καὶ τοῦ κ. Ἀρ. Ρούκη διδάκτορος τῆς Νομικῆς καὶ δημοσιογράφου ὡς γραμματέως. Αἱ ἐγγραφαὶ τῶν ἐράνων γίνονται παρὰ τῷ ταμίᾳ κ. Παρασκευαΐδῃ εἴτε ἀπ' εὐθείας, εἴτε διὰ τῶν ἐδικῶν ἐπιτροπῶν, αἵτινες θέλουσι συστήσῃ ἀνὰ τὴν ἐπαρχίαν καὶ τὰ διάφορα ἑλληνικὰ κέντρα, χάριν τοῦ σκοποῦ τοῦτου. Τὰ εἰσπραττόμενα χρήματα θὰ κατατίθενται παρὰ τῇ Ἑθνικῇ Τραπεζῇ, μέχρις οὗ ἀποτελεσθῇ ποσὸν ἱκανόν, ὅπως ἐκ τῶν τόκων αὐτοῦ ἱδρυθῇ τὰ διαγωνίσματα, εἴτε ὅλα ὅμοῦ ἐτησίως, εἴτε ἀνὰ ἓν κατὰ περιτροπὴν ἐξ ἐκάστης τῶν σχολῶν.

ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ

ΕΠΙΣΤΗΜΗ, ΚΑΛΙΤΕΧΝΙΑ

Ὁ ἐκ τῶν ταχτικῶν συνεργατῶν τῆς Ἑστίας κ. Ἀρ. Π. Κουρτίδης δημοσιεύει προσεχῶς συλλογὴν διηγημάτων ὑπὸ τὸν τίτλον Ἀραγεῖς ἡρωϊμοί. Τὰ διηγήματα ταῦτα πλὴν ἑνὸς ἡ δύο εἶνε καὶ ὁλοκληρώματα ἀνέκδοτα.

— Ὁ ἡμέτερος συνεργάτης κ. Κ. Παλαμᾶς, ἐπιστεῖλας πρὸς τὸν νέον ἀκαδημαϊκὸν τῆς Γαλλίας Δελὸντ Δελίλ μετ' ἐπιστολῆς τὸ ἄρθρον, ὅπερ περὶ αὐτοῦ ἔγραψεν ἐν τῇ Ἑστίᾳ, ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς εἰς τὴν Ἀκαδημίαν εἰσόδου του, ἔλαβε παρὰ τοῦ ἐπιφανοῦς ποιητοῦ εἰς ἀπάντησιν τὸ ἐπόμενον γράμμα ὅπερ παρatiθέμεθα ἐν μεταφράσει ἐνταῦθα :

«*Er Parisiens le 12 Mai 1887.*

Κύριε,

Θερμῶς εὐχαριστῶ ὑμῖν ἐπὶ τῇ φιλόφρονι ἐπιστολῇ ἣν μοι ἀπευθύνατε, ὡς καὶ ἐπὶ τῇ φιλολόγῳ καὶ τόσον κολακευτικῇ ἄρθρῳ ὅπερ ἐδημοσιεύσατε ἐν τῇ Ἑστίᾳ. Εὐτυχῇ λογίζομαι ἔμαυτον οὕτω παρουσιάζεσθαι εἰς τοὺς συμπολίτας σας, ὡς αἱ φιλολογικαὶ συμπάθειαι τυγχάνουσιν μοι πολῦτιμοι, καὶ παρκαλῶ ὑμᾶς, Κύριε, ὅπως μετὰ τῆς ἐκφράσεως τῶν εὐχαριστιῶν μου δεχθῆτε καὶ τὴν διαβεβαίωσιν τῶν ἀρίστων μου αἰσθημάτων.

ΔΕΚΟΝΤ ΔΕΔΙΔΑ.

— Ἀποθανόντος ἐσχάτως ἐν Αὐστρίᾳ τῆς πριγκηπίσσης Βινγενστάιν, γενικῆς κληρονόμου τοῦ διασῆμου κυμβαλιστοῦ καὶ μελοποιῦ Δίστ, τοῦ πέρυσιν ἀποθανόντος, εὐρέθη μεταξὺ τῶν ἐγγράφων αὐτῆς ἐπιστολὴ δι' ἣς πάντα τὰ πολῦτιμα δῶρα τὰ εἰς τὸν περιώνυμον καλλιτέχνην προσενηχθέντα κατὰ τὸν βίον αὐτοῦ, κληροδοτεῖ οὕτως εἰς τὴν πόλιν τῆς Βουδαπέστης. Ἐν τούτοις καταλείπονται τιμητικὸν ξίφος, ὅπερ ἤξιώθη τῆς τιμῆς νὰ ψαλῇ καὶ ὑπὸ τοῦ Ἑρρίκου Ἀγνε, ἀναλόγιον χρυσοῦν ὠρηθὲν τῇ Δίστ ὑπὸ τῆς πόλεως τοῦ Ἀμβούργου, μουσικὴ ράβδος χρυσῇ καὶ κεκοσμημένη διὰ πολυτίμων λίθων, ἄλλα δῶρα τιμαλγῇ, πρὸς τοὺς διὰ τὸ κλειδοκρύβαλον τοῦ Βεργόθεν, ὅπερ εἶχον προσφέρει πρὸς τὸν καλλιτέχνην κατασκευασταί τινες κλειδοκρυβάντων ἐν Λονδίῳ. Ἡ συλλογὴ τῶν δώρων τούτων στοιχεῖ ἐν ὅλῳ περὶ τὰς 400,000 φράγκων, θὰ κατατεθῇ δ' ἐν τῷ μουσεῖῳ τῆς Βουδαπέστης.

— Ὁ Λεσσὲφ περατώσας ἐκδίδει προσεχῶς τοὺς δύο τόμους τῶν ἰδίων ἀπομνημονευμάτων περιλαμβάνοντας ἔτη 40. Ἐννοεῖται μετὰ πόσου διαφόρου ἀναμένεται ἡ δημοσίευσις αὐτῇ, ἀπὸ τοῦδε δὲ παρασκευάζονται μεταφράσεις εἰς ἄλλας γλώσσας.

— Τῆς ὑπὸ τὸ ὄνομα Δόρα δ' Ἰστρία γνωστῆς συγγραφέως Ἑλένης Γκίκα ἐδημοσιεύθη βιογραφία καὶ βραχεῖα ἑκθεσις τῶν ἔργων τῆς ἐν τῷ γερμανικῷ περιοδικῷ «*Unsere Zeit*» φυλ. 5. ἐ. 2.

— Ἐν τῷ ἀρχεῖῳ τοῦ ἐν Γράτζ μουσικοῦ συλλόγου ὁ καθηγητὴς Bischof ἀνεκάλυψεν ἀντίγραφον μέλους (Arie) τοῦ Βετόβεν τῶς ἀγνώστου φέροντος ἐπιγραφὴν : *Rondo primo amore*. Τὸ μέλος τοῦτο ἀπλῶς μνημονεύεται ἐν τῇ ὑπὸ τοῦ Shayer βιογραφίᾳ τοῦ μεγάλου μουσικοῦ, προσεχῶς δ' ἐκδίδεται ἐν Δελφίᾳ.

— Εἰς τὴν γαλλικὴν βουλὴν ὑπεβλήθη ὑπὸ τοῦ βουλευτοῦ Lefèvre-Pontalis σχέδιον νόμου περὶ τῆς ἀνὰ τὰς ὁδοὺς πωλήσεως τῶν ἐφημερίδων. Διὰ τοῦτου οἱ ταράκτοντες τὴν δημοσίαν τάξιν διὰ κραυγῶν ἢ δι' ἀναγγελίας ψευδῶν εἰδησέων καταδικάζονται εἰς κράτησιν μέχρι πέντε ἡμερῶν.

— Ἡ παλαιότερὰ τῶν ἐν Λονδίῳ ἐφημερίδων καὶ περιοδικῶν συγγραμμάτων, μετὰ τὴν *London Gazette* εἶνε ὁ *Παρατηρητής* (Observer), οὗ κατ' αὐτὰς ἐδημοσιεύθη τὸ πεντακισχιλιστὸν φυλλάδιον.

— Εἰς ἀγγλικὴν τινα ἐφημερίδα ἀνεκοινώθη ἀρχαιολογικὴ τις ἀνακάλυψις, ἥτις προκρίνεται νὰ διαλευκάνῃ τὰ μέγιστα τὴν παναρχαίαν ἱστορίαν τῆς Μ. Ἀσίας, λύουσα ἐν τῶν περιπλοκωτέρων αἰνιγμάτων τῆς ἱστορίας τῶν ἀρχαίων χρόνων, τὴν θέσιν καὶ τὰ ὅρια τῆς χώρας τῶν Χετταίων, ἥς ἡ ὑπαρεῖς ἐβεβαίωτο ὑπὸ τῶν ἀσσυριακῶν καὶ αἰγυπτιακῶν ἐπιγραφῶν, ἀλλὰ τῆς ὁποίας μέχρι τῆς σήμερον σπάνια τινα μόνον ἔχην ἀνευρέθησαν. Κατὰ τὸ ἔτος 1870 ἐν Ἀμάθῃ τοῦ Λιβάνου, εἴτα δὲ ἐν Χαλεπίῳ, ἐν Καρχήμιδι καὶ εἰς ἄλλα τῆς Μ. Ἀσίας μέρη, ἀνευρέθησαν ἱερογλυφικαὶ ἐπιγραφαί, λίαν ἀτέχνως κεχαρραγμέναι καὶ συνοδεύμεναι κατὰ τὸ πλεῖστον ὑπὸ ἀναγλύφων, εἰς τὴν νηπιὴν κατάστασιν τῆς τέχνης ἀναγομένων. Μέχρι τοῦδε αἱ ἐπιγραφαὶ αὗται ἐθεωροῦντο ἀνήκουσαι εἰς ἐποχὴν καθ' ἣν ὡς γραφῇ ἐξηγουμένην ἡ ἀπλὴ τῶ ἀντικειμένου ἵππικόνισσι. Κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη ὁ Ἀγγλὸς ἀρχαιολόγος Sayce καθώρισε τὴν σημασίαν τινῶν ἐκ τῶν σημείων τούτων, ἀλλ' εἰς ποίαν γραφὴν καὶ γλῶσσαν ἀνήκον ; Περὶ τούτου οὐδὲν ἤτο θετικῶς γνωστὸν, ὑπέθετον δὲ μόνον οἱ ἀρχαιολόγοι ὅτι ἦσαν τὰ ἔχην τοῦ ἀρχαίου κράτους τῶν χιτιτῶν, οἵτινες προηγήθησαν ἐν ταῖς ἀκταῖς τῆς Μεσογείας τοῦ φοινικικοῦ πολιτισμοῦ. Νῦν ὁ λονδίνεος Χρόνος ἀγγέλλει ὅτι κατὰ τὴν γνώμην τοῦ Flaisner, τοῦ προϊσταμένου τῆς ἐν Παλαιστίνῃ ἀρχαιολογικῆς ἀποστολῆς, ὁ ἀρχαιολόγος Κόνδερ κατάρθρωσε νὰ ἀναγνώσῃ τὰς χιτιτικὰς ἐπιγραφάς. Ὁ Κόνδερ ἐν τῇ ἀνακοινώσει αὐτοῦ δημοσιεύει τὴν ἑρμηνεῖαν τριῶν ἐπιγραφῶν ἀνευρεθεισῶν ἐπὶ τῶν βάθρων εἰδώλων. Αἱ ἐπιγραφαὶ αὗται εἰνε ἐπισήσεις πρὸς τὸν «*Ηλιον*», τὸν θεὸν τῆς Θαλάσσης καὶ τὸν θεὸν τοῦ Οὐρανοῦ, οἵτινες, κατὰ τινὰ αἰγυπτιακὴν ἐπιγραφὴν, ἀποτελοῦσι μετὰ τοῦ θεοῦ Σὴθ τὰς πρωτεύουσας θεότητας, τὰς ὑπὸ τῶν χιτιτῶν λατρουμένους. Ὁ Κόνδερ οὐδὲν εἰσέτι λέγει αὕτη περὶ τῆς μεθόδου τῆς ἑρμηνείας, οὔτε περὶ τῆς γλώσσης καὶ τοῦ τύπου, εἰς ὃν ἀνήκουσι αἱ ὑπ' αὐτοῦ ἑρμηνευθεῖσαι ἐπιγραφαί, ἀγγέλλει ὅμως τὴν προσεχῇ ἐκδοσιν λεπτομεροῦς ὑπομνήματος περὶ τούτων, ἀλλ' ἀπὸ τοῦδε συνάγει σπουδαῖα ἱστορικὰ συμπεράσματα περὶ τοῦ λαοῦ, ὃν ἀποκαλύπτουσιν ἡμῖν τὰ μέχρι τοῦδε ἀνευρεθέντα ὀλίγα ἐν τῷ χιτιτικῷ ἰδιωματικῷ γλωσσικῷ μνημεῖ. Ἡ ἀρχαία τῆς Ἀνατολῆς ἱστορία συγχάλας ποιεῖται μνηλεὶς περὶ χιτιτικῶν κράτους ἀλλ' ὅμως οὐδὲν γινώσκουμεν περὶ τῆς θέσεως αὐτοῦ. Γνωστὸν εἶνε μόνον ὅτι ἐν τῇ Γραφῇ οἱ Χετταῖοι ἀναφέρονται ὡς ἀρχαῖοι τοῦ καὶ ἰσχυροῦ λαοῦ, οἰκόν πρὸς βιβρᾶν τῆς Παλαιστίνης καὶ οὐ ἡ κυριαρχία ἔφθασε ποτὲ μέχρις αὐτῶν τῶν ὁρίων τῆς Αἰγύπτου. Ἐπὶ χρόνον μακρὸν οὐδεμία προσοχὴ ἐδόθη εἰς τὰς ἀμυδράς ταύτας ὑποδείξεις· ἀλλὰ βαθυερὸν ἀνεκαλύφθησαν διάφοροι ἱερογλυφικαὶ καὶ σφηνοειδεῖς ἐπιγραφαί, ἐκ ὧν συνάγεται ὅτι οἱ χιτιτῆς ἐκράτησαν ποτὲ ὁλοκλήρου τῆς δυσμικῆς Ἀσίας, ὅτι ἐπολέμησαν πρὸς τὸν Σέσωστριν καὶ ἐσυνήκολυγαν μετ' αὐτοῦ, ὅτι εἶχον νήμισμα διαδεδομένον ἀπὸ τῆς χώρας τῶν Καρχηδονίων μέχρι τοῦ Αἰγαίου κτλ. Τέλος τὰ ἐν Ἀμάθῃ εὐρήματα εἰλκυσαν ἐπ' αὐτῶν ζοφρὰν τὴν προσοχὴν τῶν ἀρχαιολόγων διὰ τῆς ἀγγελιομένης δ' ἐν